

[Lone Dybkjær]

vende her. Det første, regeringen nævner, er decentraliseringen. Det er vi i det radikale venstre også tilhængere af, men det er temmelig afgørende, hvordan man decentraliserer. Der er ikke megen fidus ved at decentralisere fra én monopolsituation til en anden eller én bureaukratisk styring til en anden. Det er ikke nødvendigvis en fornuftig ting i sig selv, at man lægger om fra en statslig styring til en kommunal styring. Det er på papiret en vis form for decentralisering, men ikke i realiteten, og derfor er det, det handler om, dels om man kan få indført nogle principper om brugerstyring, dels om man kan få en reel medarbejderindflydelse. Det opfatter vi i denne sammenhæng også som decentralisering. At nogle opgaver så kan løses andre steder, er en anden snak, men styringen af dem er temmelig afgørende for, at der kommer noget nyt i gang.

Jeg skal i øvrigt ikke, da det mere hører under finansudvalget, komme ind på BRU-rapporten, da jeg går ud fra, at denne mere i detaljer vil blive drøftet i finansudvalget – jeg forstår, at drøftelser allerede er i gang – men blot sige, at vi er enige med regeringen i, at det er nødvendigt med en vis fleksibilitet.

Det andet, som regeringen peger på, er spørgsmålet om markedsstyring med videre. Man kan jo altid kalde tingene forskelligt og så sætte dem under nogle overskrifter, men jeg synes, der er temmelig meget under den overskrift. Det har efter min opfattelse måske ikke altid så meget med overskrifterne at gøre, men lad det nu være. Vi kan godt være tilhængere af, at man prøver at drøfte det, men igen synes vi, man skal tage nogle konkrete områder ud – at der gives bevillinger til brugerne i stedet for som nu til de producerende institutioner.

Så vil jeg godt sige om det, der står på sp. 2385 om, at regeringen vil give nogle nye regler for indtægtsdækket virksomhed i de statslige institutioner, at det er vi tilhængere af. Vi har dem jo i et vist mål rundt omkring i de statslige institutioner. Jeg vil også godt sige, at vi er tilhængere af, at det bliver en reel omkostning og en reel pris, der bliver tale om, for ellers får vi en konkurrenceforvridning, og det kan jo ikke nytte noget, at vi lader, som om det ikke sker. Det er ganske vanskeligt at prisfastsætte dette, så længe den offentlige sektors timetal er meget mere flek-

sibelt, end det er i den private sektor, hvor man jo skal være mere omhyggelig med sin indtjening. Derfor mener jeg, man skal gøre sig umage med dette område, sådan at det kommer heldigt fra start, men vi er altså tilhængere af, at det sker. Jeg synes også, at man skal følge det nøje. Om vi så skal have nogle fleksible forhold, som den socialdemokratiske ordfører, hr. Ivar Nørgaard, var inde på, kan godt være. Jeg synes, at det, man kan tilpasse det efter, i høj grad er, hvad der findes – hvis det findes – i den private sektor inden for det tilsvarende område. Det kan godt være, at de regler, vi i dag har med 100 pct. plus 50 pct., altså 150 pct.s overdækning, er for firkantet, men dem har man vel i høj grad lavet, fordi man ville sikre sig mod beskyldninger for konkurrenceforvridninger. Vi kan så i øvrigt godt være helt sikre på, at det er noget af det, regeringen vil møde, hvis den virkelig går ind på det her, hvad vi altså mener den faktisk bør gøre.

Så har vi hevet systemeksporten frem endnu en gang, og det synes jeg også er udmærket. Jeg synes, man skulle arbejde – jeg tror, jeg har sagt det tidligere – meget konkret på at finde ud af, hvad det egentlig er for hindringer, vi har i den offentlige sektor, for at medarbejderne kan deltage i systemeksport; for det er jo realiteten, at vi har så ufleksibel en offentlig sektor, at det er vanskeligt for medarbejderne at gå ind i systemeksport, og det er meget vanskeligt at skaffe også de økonomiske betingelser, der somme tider skal være fra statens side, for at man kan komme med.

Jeg må nok sige, at jeg føler, at nogle af de moderniseringer af styringen på serviceområderne, som står på sp. 2385, er noget kryptiske, og dem vil jeg derfor ikke gå nærmere ind på; jeg vil blot som en meget generel bemærkning sige, at jeg tror, det ville være godt for det her også, hvis man ikke startede på de sociale områder, men startede på nogle af de, hvad jeg kunne kalde mere teknisk betonede områder.

Vi er tilhængere af, som jeg sagde, at der var noget brugerbetaling, og at man også gav tilskud til brugerne fremfor til de producerende institutioner. Men jeg vil også godt sige, at en gennemførelse af brugerbetalingen er afhængig af, at vi får en fornuftig skattereform; ellers bliver systemet meget asocialt i det lange løb.